

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Παπα-Τύχων (1884-10.9.1968)

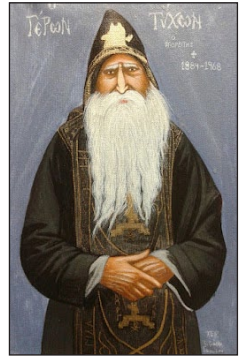
Ἡ εὐλογημένη ταπεινῶσις* Τὰ δύο χέρια τοῦ Θεοῦ

Ο Παπα-Τύχων γεννήθηκε στὴν Ρωσία, στὴν Νόβια Μιχαλόσκα τὸ 1884.

* * *

Πάντα τόνιζε τὴν ταπεινῶσι καὶ ἔλεγε χαρακτηριστικά:

- Ὁ ἕνας ταπεινὸς ἄνθρωπος ἔχει περισσότερη Χάρη ἀπὸ πολλοὺς ἄνθρώπους. **Κάθε πρωτὸ ὁ Θεὸς εὐλογεῖ τὸν κόσμον μὲ τὸ ἓνα χέρι, ἀλλ' ὅταν ἰδῆ κανέναν ταπεινὸ ἄνθρωπον, τὸν εὐλογεῖ μὲ τὰ δύο Του χέρια. Πά, πά, πά, παιδί μου, ἐκεῖνος ποὺ ἔχει μεγαλύτερη ταπεινῶσι, εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἀπὸ ὅλους!**

* * *

Ἐπίσης, ἔλεγε γι' αὐτοὺς ποὺ παρθενεύουν πὼς πρέπει νὰ ἔχουν καὶ ταπεινῶσι, γιατί ἀλλιῶς δὲν σώζονται μόνο μὲ τὴν παρθενία, διότι ἡ κόλασι εἶναι γεμάτη καὶ ἀπὸ ὑπερήφανους παρθένας.

- Ὅταν καυχᾶται κανεὶς ὅτι εἶναι παρθένος –ἔλεγε– θὰ τοῦ πῆ ὁ Χριστός: **«Ἐπειδὴ δὲν ἔχεις καὶ ταπεινῶσι, πήγαινε στὴν κόλασι».** Ἐνῶ σ' ἐκεῖνον ποὺ ἦταν ἁμαρτωλὸς καὶ μετανόησε καὶ ζῆ πνευματικὰ μὲ συντριβὴ καρδίας καὶ ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι ἁμαρτωλός, θὰ τοῦ πῆ ὁ Χριστός: **«Ἐλα, παιδί μου, ἐδῶ στὸν γλυκὸ Παράδεισο»...**

* * *

Νομίζω ὅτι ἀπὸ αὐτὰ τὰ λίγα ποὺ ἀνέφερε καὶ ἀπὸ τὰ λίγα ποὺ ἔγραψα γύρω ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ σεβαστοῦ Γέροντος, πολλὰ θὰ καταλάβουν ὅσοι ἔχουν ἐσωτερικὰ βιώματα.

Φυσικά, μόνο ὁ Θεὸς γνωρίζει τὰ πνευματικὰ μέτρα τῶν Ἁγίων. **Οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ Ἅγιοι τὰ γνωρίζαν, διότι οἱ Ἅγιοι μόνο τὶς**

ἀμαρτίες τους μετροῦσαν καὶ ὄχι τὰ πνευματικά τους μέτρα.

Ἔχοντας λοιπὸν ὑπ' ὄψιν μου τὸ ἅγιο αὐτὸ τυπικὸ τῶν Ἁγίων, ποὺ δὲν ἀναπαύονται στοὺς ἀνθρωπίνους ἐπαίνους, προσπάθησα νὰ περιορισθῶ στὰ ἀπαραίτητα γεγονότα...

Πιστεύω, ὅτι εἶναι εὐχαριστημένος καὶ ὁ Παπα-Τύχων καὶ δὲν θὰ παραπονεθῆ, ὅπως **παραπονήθηκε σ' αὐτὸν ὁ φίλος του Γερο-Σιλουανὸς (1866-1938), ὅταν εἶχε γράψει γιὰ πρώτη φορὰ τὸν Βίο του ὁ Πατὴρ Σωφρόνιος.**

Εἶχε παρουσιασθῆ τότε ὁ Γερο-Σιλουανὸς στὸν Παπα-Τύχωνα καὶ τοῦ εἶπε:

Αὐτὸς ὁ εὐλογημένος Πατὴρ Σωφρόνιος πολλὰ ἐγκώμια μοῦ ἔγραψε· δὲν τὸ ἤθελα...

Γι' αὐτὸ φυσικὰ εἶναι καὶ Ἅγιοι. Ἐπειδὴ ἀπέφευγαν τὴν ἀνθρώπινη δόξα, τοὺς ἐδόξασε ὁ Θεός...

(*) Γέροντος Παῖσιου Ἀγιορείτου, Ἀγιορεῖται Πατέρες καὶ Ἀγιορείτικα, σελ. 31-32, 39, ἔκδοσις Ἱεροῦ Ἑσυχαστηρίου Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης 1998. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.